

איך לקיים שיעור גייבוש (consolidate)

הביטוי "גייבוש" עלול להיראות מורכב משחו אך היא מתארת תהליך בסיסי. לאחר זמן מה של חשיבה ודיון, יש תועלת רבה בבדיקה מה שהושג בדיקע עד כה ומה עוד علينا להשיג. מטרת השיעור היא לעודד את החריג לעורוך הפסקה מכוונת למטרת הערכת המצב וגייבשו – בחינה מחדש של החשיבה שלנו במטרה לראות מה השנו עתה. תהליכי זה יכול יותר מאשר רק חזרה פסיבית על מה שנעשה, שכן המאץ הכרוך בהערכת המצב וביסוסו יכול תהליכי של מיזוג רעיונות מתחד גיסא וחידושים של אחרים מאיך גיסא. בעבר, תהליכי זה הוא תהליכי של שאלת שאלת שאלת מכוונת במטרה לקבל תשובה ברורה וחד-משמעות. **הפעולה הראשונה היא שאלת השאלת:**

עד כמה התקדם?

הפעולה השנייה היא להביע אחורה ולבסס תמורה של מה שהושג עד כה. יכול להיות שנגלה שהשנו הרבה, או שנגלה שהשנו מעט ושובזבז זמן רב מדי ללא כיוון מוגדר. במקרה כזה הביטוי ילמד אותנו מה עדין לא הושג – מה נותר לנו לעשות. להערכת המצב נודעת חשיבות עליונה, היות שהיא מתרחשת לא בסוף החשיבה אלא ככלק ממהלך החשיבה. הרجل הגיבוש עשוי גם להבהיר לפרט או לקבוע עד כמה חשבתם מוצלחת. כאשר תהליכי ביסוס חוזר ונשנה אין מנתב פירות כלל, הקבוצה נוטה לשפר את דרכי חשיבותה ולהפכים למכוונת ורלבנטיות יותר.

מטרת השיעור היא לעודד עricת הפסקה מכוונת למטרת ביסוס במהלך דיון או חשיבה אישית על נושא מסוים. הדגש מושם על שאלת מכוונת של השאלה: **עד כמה התקיים?** התשובה לשאלת זו פחותה חשוב מעצם הצעתה. הגיבוש עשוי לכלול רשימה של נקודות שהוועל ותחומים שאיליהם התייחסו. לעיתים, רשימה זו עשוי להיות דומה לסיכום המסקנות, אך ההבדל המהותי הוא בכך שניתנו לבצע הערכת מצב בכל שלב של תהליכי החשיבה. בעורת הגיבוש ניתן לראות קלות אילן נקודות לבנטיות טرس והעלן לדין.

יש לפתח את השיעור בדוגמה מקומית. למשל, המורה יכול לנחל דין קצר (2-3 דקות) עם מספר תלמידים בנושא – עד כמה רצויות חופשיות ארוכות יותר. בשלב מסוים המורה מפסיק את הדיון ועובד גיבוש באופן תמציתי ככל האפשר. (למשל: "קיכננו דין בשאלת – האם תלמידים ומורים מעוניינים בחופשיות ארוכות יותר; איך השפעה עשויה להיות לך על חומר הלימודים? מה ניתן לעשות בחופשיות ארוכות יותר?")

תרגול

(DAO את קטע התרגול בכרטיס העובדה של התלמיד)

התלמידים עובדים בקבוצות אבל בתרגולים מסוימים המורה יכול לבקש מהכיתה לעבוד כיחידים. גם במצב של עובדה בקבוצות המורה יכול לבקש מיחידים מפרט מוחדים לענות על שאלה מסוימת. בחלק מהתרגולים (כפי שמצוין מאוחר יותר), המורה יכול לנחל דין כיთמי פותח.

4-1. בחרו תרגיל אחד מקבעה זו. בתרגילים אלה התלמידים בוחנים ישירות את הגיבוש שערך מישחו אחר. הקבוצות עובדות על התרגיל במשך 3-2 דקות. לאחר פרק זמן זה מציגת כל קבוצה, בתורה, את תוצרה (בקיצור).

בתרגילים 1 ו-2 המטרה היא לגלות איזו תחומים של הנושא בכללותו טרם טופלו. בתרגילים 3 ו-4 המטרה היא להתמקד בנקודת המצריכה דיון מורכב יותר.

ה策ות:

תרגיל 1: לא נכלל בחשיבה – "זה תלוי גם בכיתה עצמה ובנכונותה ללמידה"

תרגיל 2: לא נכלל בחשיבה – "ישנם הורים שרצוים (או צריכים) עוזרת, אבל אחרים לא צריכים ולא רצוים"

תרגיל 3: נקודת שיש להרחיב עלייה – "לא אייפטן"

תרגיל 4: נקודת שיש להרחיב עלייה – "יעשו כרצונם".

5-7. בחרו שני תרגילים מקבעה זו. דיון קבוצתי קצר מתנהל במשך 3-4 דקות ואז המורה מבקש מהקבוצות לקיים הרצאת מיצב מכוונת של הדברים שביהם דנו עד כה. לאחר 2-1 דקות נוספות נספנות כל קבוצה מציאה את מטרתה בתורה. לחופין, ניתן להלך דיון קבוצתי פתוח. לאחר 3-4 דקות כל אחד מהתלמידים מותבקש להזכיר דקה לגיבוש הדברים שנדרשו זה עתה. אז המורה מבקש ממספר תלמידים להציג את הערכת המצב שערכו.

8. את התרגיל זהה ניתן לבצע כיחידים במקום בקבוצות. תלמידים בוחנים ישירות את הגיבושים המוציאים ואז מחליטים איזה גיבוש הם מעדים ומסבירים מדוע (2-3 דקות).

ה策ות:

ב' הוא יותר תמציתי. לעיתים השימוש בשאלות הוא דרך טובה לגיבוש דיון.

תהליך

(לאו את קטע התהליך בכרטיס העבודה של התלמיד)

דיון פתוח של הכיתה כולה, שבו התלמידים מייצגים את עצמם ולא קבוצה כלשהי.

- האם גיבוש צריך להיות קצר ככל האפשר?
- האם על הגיבוש להכיל את כל הנקודות – או רק את הנקודות החשובות ביותר?
- האם יש לכלול את דעותיהם של יחידים – או רק דעתות שיש לבינה הסכמה כללית בקבוצה?
- מהי מטרת הערכת המצב וגיבשו?